

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Október – December 2014

A legmelegebb üdvözetekkel köszöntök valamennyi testvéreket és testvérnőket az egész föld kerekességéről a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága és szent nevében az Ő saját Szavaival az Ő főpapi imádságából:

„*ÉN megdicsőítettelek téged itt a földön azzal, hogy végrehajtottam azt a megváltási művet, amelyet rám bízál*” (Jn.17:4).

De hiszen Isten tanácshatározata volt, ... „*hogy általa békéltessen meg Önmagával mindent — miután békességet szerzett a keresztfán az Ő kiontott vére által*” (Kol.1:19-20a).

Ez is örökkévaló valóság lett: „*Most viszont megbékéltetett benneteket az Ő emberi hústestében, az Ő halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd benneteket az Ő színe elé*” (Kol.1:22).

Az Ő diadalma egyúttal a mi diadalmunk is. „*Miután így tökéletesen lefegyverezte a fejedelemségeket és hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.*” (Kol.2:15).

„*Attól fogva várja, hogy ellenségei zsámolyául vettessenek lába alá. Mert egyetlen egy áldozattal örökre célhoz vitte azokat, akik megszenteltetni hagyják magukat Őáltala*” (Zsid.10:13-14).

Az ÚR feltámadása látható bizonyíték volt és diadalom arra nézve, hogy a halál, a pokol és a sátán legyőzött. Péter apostol hivatkozott már az első prédikációjában arra, ami már a Zsoltárok 16:8-11 –ben írva áll: „*... mert nem fogod átengedni vagy jóváhagyni, hogy Szented rothadást lásson*” (Ap.Cse.2:27).

A feltámadott ÚR bejelentette az Öveinek a győzelmi híradást: „*Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön*” (Mt.28:18). A feltámadáskor mi is ki fogjuk kiáltani: „*De hála legyen az Istennek, aki diadalomban részesített bennünket a mi URUNK Jézus Krisztusunk által!*” (1.Kor.15:57).

A mi Megváltónk elvégezte a megváltási művet úgy, amint az Ézsaiás 42:1-4 –ben írva áll és amint a Máté 12:17-21 –ben igazolva is lett. Maga egy pislogó lámpabelet sem fog kioltani, amíg mindent tökéletességre nem vitt és valamennyi megváltottakkal érvényességre nem juttatja az igazságosságot. Ámen.

Miután a mi URUNK az Ő dicsőséges feltámadása után az apostolokkal negyven napon keresztül Isten országáról beszélt (Ap.Csel.1:1-8), felemeltett az ő szemek láttára egy felhőn a mennybe (9.v). Közvetlenül azután két fehér ruhába öltözött férfi állt mellettük és közölték velük, hogy: „*Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé néz-*

ve? Ez a Jézus, a Ki felvétetett közületek a mennybe, azonos módon fog visszajönni, ahogyan láttátok Őt felmenni a mennybe!“ (10-11v).

A mi URunk velük maradt, „*egészen addig a napig, amelyen az apostoloknak, akiket kiválasztott, a Szent Szellem által megbízást adott és azután pedig felvétetett a mennybe*“ (Ap.Csel.1:2).

Ennek során az Atya ígéretére helyezte a hangsúlyt (4-5.v), nevezetesen a Szent Szellemmel megkeresztelve és beteljesülve lenni és ezáltal az isteni erőhöz jutni, ahhoz, hogy az Ő tanúi legyenek. Azután szemeik láttára felemeltetett egy felhőn a mennybe. Az Írás alapján azonos módon fog újra vissza is jönni, és mi felvétetünk a felhőkön a Vele való találkozásra a levegőégben (1.Thess.4:17) — nem valahol a földön.

Az Apostolok Cselekedetei 2.fejezetében olvassuk a beszámolót a Szent Szellem kitöltetéséről, ahogyan már a Jóel 3. fejezetében és Keresztelő János által a következő szavakkal lett bejelentve: „... *Ő majd Szent Szellemmel és tűzzel keresztel meg titeket*“ (Mt.3:11) és amint a mi URunk megerősítette: „... *János ugyan vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára eme napok után megkereszteltettek Szent Szellemmel*“ (Ap.Csel.1:5). Az azután következő első prédikáció a bűnbocsánatról, a hitről, a vízbemerítésről és a Szent Szellemmel való keresztségről, a mindörökké érvényben lévő mintázat Isten gyülekezetében. Az Igehirdetés által még azon a napon háromezer hívő csatlakozott hozzájuk. Azután következnek az ösgyülekezet négy ismertető jele: „*Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostolok tanításában és a közösségben, a kenyér megtörésében* (úrvacsora) *és az imádkozásban*“ (Ap.Csel.2:42).

Az Apostolok tanításai pedig egész pontosan összhangban voltak azzal, amit a próféták előre megjövendöltek. Ennélfogva lett felépítve a gyülekezet „*az apostolok és a próféták alapkövére, amelynél fogva Jézus Krisztus maga a szögletkő*“ (Ef.2:20).

Mindazok számára, akik az élő Isten igazi gyülekezetéhez tartoznak, fontos volt és még mindig nagyon fontos marad, csak azt elhinni, amit a Szentírás mond, és csak annak engedelmeskedni, amit a Szentírás tanít. A Bárány menyasszonya (Jel.19:7) egy Ige-menyasszony és abszolút semmi köze nincs emberi önértelmezésekhez (2.Pt.1:20). A Jelenések 21:4-ben látta János a mennyből alászálló új Jeruzsálemet, mint az ő Völegényének felékesített menyasszonyt. A szent várost egy fal veszi körül tizenkét kapuval, amelyen Izráel tizenkét törzsének a neve van felírva. A falnak van 12 sarokköve, amelyen a Bárány tizenkét apostolainak a neve van felírva.

Jó dolog tudni azt, hogy a Megváltónak csak egy gyülekezete van, amely az Ő testét képezi (1.Kor.12:12-31), amit Ő személyesen épít (Mt.16:16-18) és amelyet az Ő vére által megváltott (Ef.1:7). „...*,hogy így önmaga elé állítsa a gyülekezetet tökéletes szépségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi ehhez hasonló fogyatékosság, hanem, hogy szent és feddhetetlen legyen*“ (Ef.5:27).

Az ezidőre szóló Igeüzenet előfutára Jézus Krisztus visszajövetelének

Ez a legfontosabb időszakasz a Jézus Krisztus gyülekezetének.

Az üdvhatározattal kapcsolatos ígélet a Malakiás 3:23-24 (Mal.4:5-6) –ből, amelyet a mi URUNK úgy a Máté 17:11 –ben mint a Márk 9:12 –ben is igazolt, beteljesedett a mi korszakunkban a szemek előtt. Ezáltal pedig tantételi szempontból, minden vissza lett helyezve a megfelelő eredeti állapotba és áldottak a szemek, amelyek felismerik és látják ezt. A mi URUNK Szavai: „*Ilyés csakugyan eljön és mindent helyre állít.*“, beteljesedtek, és Ő ma is igazolná: „*Ilyés bizonyára eljött és mindent visszaállított az eredeti állapotába.*“

A Malakiás 3:1 értelmében, Keresztelő János megjelent, mint egy Istentől küldött előhírnök, a Jézus Krisztus első eljövételét megelőzően. Ezt a következőképpen igazolta a mi URUNK a Máté 11:10 –ben: „*Mert ő az, akire az írás hivatkozik: »Ime, Én elküldöm előtted az Én követemet, aki elkészíti előtted az utat.«*“ Gyakorlatilag pontosan így lépett fel korszakunkban William Branham is, mint egy Istentől küldött előhírnök a Malakiás 3:23-24 (Mal.4:5-6) értelmében, a Jézus Krisztus második eljövetele előtt a helyreállítási útkészítő Ige-üzenetével. Összefoglalva tehát — az ő szolgálata által fel lettek tárva az Igének minden rejtélyei egészen a hét pecsétek felnyitásáig: bekövetkezett tehát a bevezetés a teljes Isteni üdvhatározatba. Ha Isten nem bízott volna meg egy hírnököt, nem létezne egy üzenet sem. „Az én URAM, az ÚR semmit sem tesz addig, amíg tanácshatározatát le nem leplezi az Ő szolgálóinak, a prófétáknak“ (Ám.3:7).

Napjainkban azonban nem csak az a kérdés van napirenden, hogy elhisszük-e a Malakiás 3:23-24 (Mal.4:5-6) beteljesedését. Most a legjelentősebb az, ha átéljük-e mindent abból, amit a hírnök az ő prédikációiban tanított. Istennek legyen hála, hogy az Ő kegyelme által el tudunk hinni minden Szót. A mi URUNK azt mondta: „Amennyiben ti megmaradtok az Én Igémben, úgy valósággal az Én tanítványaim vagytok, és ráébredtek az Igazságra, és az Igazság felszabadít titeket“ (Jn.8:31-32).

Egy Szó kihagyásának végzetes kimenetele

Az egyértelműség kedvéért, még egyszer ki kell mondani a következőket: Branham testvér többször is utalt arra, hogy 1933 június 11- én egy bemelegítési Istentisztelet közben a mindenki számára látható fényfelhőből a következő Szavak lettek hozzá intézve: „Amint Keresztelő János a Jézus Krisztus első eljövetele előtt hírnökként lett küldve, akként leszel te is megbízva egy üzenettel, amely előhírnöke lesz Jézus Krisztus második eljövételének!“

Az ő prédikációiban tizenhét alkalommal megismételte a hozzá intézettek, sőt 1960 február 10 –én, minden racionálisan gondolkodó ember megértésére, szintiszta

világosan és érthetően hozzátette: „**Nem, hogy én lennék az előfutár, hanem az üzenet lesz az előfutár.**“ Világosabban és érthetőbben nem lehetett volna kimondani.

A próféta hazamenetele utáni szándékosan módosított változat, a következőképpen szól: „**Amint előre kijelölten, Keresztelő János meg lett bízva a Jézus Krisztus első eljövetele előtti hírnökének, akként leszel te az Ő második eljövetelének előhírnöke.**“ Így hangoztatták a testvérek az Egyesült Államokból, így nyomtatták ki a könyveket, sőt még a Branham testvér új házának ajtójára is belevésték. Ennélfogva a legfontosabb Szócska, az „üzenet“, ami tulajdonképpen előhírnökül szolgálna, egyszerűen hiányzik. A hamisított szöveg, ama fénykép alá is odakerült, amely a Branham testvér feje fölötti fényfelhővel készült, amely előtt fanatikuskok már istentiszteleteiket is tartják!

Függetlenül attól, hogy egy szóval ki lesz valami egészítve vagy elhagyva: ezáltal sikerült a sátánnak a mondottak értelmét kicsavarni, sőt mi több: meghamisítani. **Istennek bármely őszinte gyermeke, érintetlenül hagyja Istennek minden egyes Szavát, szabatosan úgy, amint elhangzott Isten ajkáról, még azt is, ami Branham testvérhez lett intézve a természetfeletti felhőből.**

Most nyilvánvalóvá válik, ha **valóban elfogadjuk és elhisszük, amit az angyal 1933. június 11 –én mondott, vagy a hamisított változatot hisszük el.** Aki nem hiszi az Igazságot, ez ebben az esetben is el van Istentől átkozva, a hazugságot elhinni (2.Thess.2:11). Csak a tiszta Ige az Igazság; minden módosítás ténylegesen hazugság. Megmarad emellett, „*hogy semmiféle hazugság nem származhat az Igazságból*“ (1.Jn.2:21b). Ismételen meg vagyok kérdezve, hogyan tudok hallgatni a nemkívánatos, rendellenes fejlődések láttára! Isten előtti felelősségemről tudatos vagyok, ugyan-

The Pillar of Fire

William Marrion Branham

The Pillar of Fire over Brother Branham's head was photographed at Houston, Texas, in January of 1950, and had accompanied him since his birth in 1909. During a 1933 baptismal service in the Ohio River at Jeffersonville, Indiana, this supernatural Being appeared before hundreds of people, saying to him, "As John the Baptist foreman the first coming of Christ, you will forerun His Second Coming."

akkor tisztában vagyok azzal is, hogy semmin sem tudok változtatni, ez csakis Isten hatalmában áll.

A föltámadott ÚR parancsba adta nékem az Ő mindent átható hangján, *az Ő Igéjét hirdetni*. Ezt az elmúlt több mint ötven év folyamán elvégeztem. Ugyanígy, az ÚR megbízásához mérten, szétosztottam a szellemi táplálékot is amelyet Branham testvér eltárolt és amit az ő prédikációi tartalmaznak. Mindkét dolgot alátámasztva megerősítette Branham testvér isteni kinyilatkoztatás által és adott alkalomból kézzátétellel megáldott. Ez a szolgálat bizonyára közvetlen összeköttetésben áll a próféta küldetésével, az igaz Ige-üzenettel és Istennel. Az összes kiválasztottakkal együtt hiszem azt, ami 1933 június 11 –én lett mondva: „... **ekképpen meg leszel te is bízva egy üzenettel, amely előhírnöke lesz Jézus Krisztus második eljövetelének.**“ A hamisított verziót visszautasítjuk a sátán megtévesztéseként. Ezzel indokolják a legtöbben az ő elutasító és megvető álláspontjukat az Ige-üzenet hordozójával szemben. **Mert aki azt hiszi, hogy maga a Branham testvér személyére lett szabva az előhírnökség, az nem lesz képes elhinni, hogy tulajdonképpen ugyanaz az Ige-üzenet, amelyet ő maga hirdetett, az ő hazamenetele után továbbra is előhírnöke a Jézus Krisztus második eljövetelének.**

A szellemi adományokkal való visszaélés tragikus következménye

Egy második fájdalmas pontot kaptunk megleckéztetést ehhez. 1949 májusában átéltem a Szent Szellem kitöltését Hamburgban a teljes Evangélium gyülekezetében és azóta megtapasztaltam annak áldásos kihatását a független pünkösdi gyülekezetekben. A prédikáció után, valamennyien abban az elvárásban voltunk, hogy Isten Szelleme az ajándékok kíséretében — nyelveken szólás, magyarázat és prófétálás által is — tovább szól hozzánk.

Az ötvenes évek folyamán elfogadtuk az Ige-üzenetet és alávetettük magunkat a tanításnak úgy, ahogy Branham testvér a Biblia alapján hirdette — ha ez a vízbe merítésre, az istenségre, az úrvacsorára vagy bármi más területre is vonatkozott. A gyülekezet növekedett és a Szellem kihatását továbbra is átéltük. Az Igehirdetés után, mindenki leginkább arra várt, hogy prófétálások történjenek. Végére is meg van írva: „*Meg ne vessétek a próféciaikat.*“ Viszont az is írva áll, hogy: „*Mindent megvizsgáljatok, ami jó azt megtartsátok!*“ Amennyiben testvérek vagy testvérnők név szerint fel lettek szólítva avégett, hogy imádkozni kellene értük, úgy gondoltuk, pontosan úgy történik mint a Branham testvér összejöveteleiben is. A meghatározó különbség azonban abban állt, hogy: Az egyéniségek, akik sorban vártak az imádságra, számára ismeretlenek voltak, amikor azonban rájuk került a sor, Isten látomásban megmutatta neki az ő nevüket, honnan jönnek és mi az, ami bántja őket. Ámde közöttünk úgy volt, hogy a bemutatónő, amint majd később felismertük, nagyon is jól ismerte a testvéreket és a testvérnöket, akiket név szerint felszólított. Senkinek sem ötlött eszébe, ha talán közöttünk valami helytelen, egy hamisított utánzás lopózkodott volna be.

Egy prófétálás következtében fel lettem szólítva egy házaspárt felszentelni az Istentiszteleti szolgálatok elvégzésére. Késlekedés nélkül megtettem. Ezután következett a szombati nap, 1978 november 18. Mintegy 10:00 óra táján lehetett az idő, amikor az ÚR borzasztó parancsoló hangon felszólított, hogy: „**Én szolgálom, fűrészdzát az Apostolok Cselekedeteit, vajon létezett-e valaha egy olyan eset, amikor egy férj a feleségével elrendelten fel lett szentelve az Istentiszteleti szolgálatra!**“

Azonnal kézhez vettem a Bibliámat és nyomoztam az Apostolok Cselekedeteiben úgy, amint az ÚR parancsba adta nekem. Aztán meg kellett állapítsam, hogy nem létezett egy olyan apostol sem, aki feleségével együtt lett volna elrendelve a szolgálatra, még maga a hét szegény-gondozók is feleségeik nélkül lettek kinevezve a szolgálatra. Csak férfitestvérek lettek elrendelve az ötszörös Istentiszteleti szolgálatra, mint apostolok, mint próféták, mint tanítók, mint pásztorok és mint evangélisták. Abban a pillanatban, amikor nevezetesen szembesítettem a bemutatónőt a felül említettekkel, azonnal megváltoztatta a hozzáállását: Ahelyett hogy Isten hatalmas keze alatt meghajolt volna és elfogadja a javítást, egyenesen ellenem tört belőle az ördög haragja. Azzal lettem megfenyegetve, hogy személyesen el leszek pusztítva a szolgálattal és az egész misszió tevékenységgel együtt. Ettől kezdve házasságtörőnek, csalónak, csábítónak ráadásul még Antikrisztusnak és még sok több ehhez hasonló megjelölésekkel lett ellátva az Isten szolgája. A prófétálás ajándéka miatt mindenkitől nagy becsben tartva, sokan meghallgatták és elhitték őt, többek között a testvérek az Egyesült Államokból és Kanadából is.

Ővele együtt sokan háttal fordítottak a gyülekezetnek 1979 májusa óta, csak néhányan maradtak hűségesek, úgy hogy a misszió tevékenység világszerte nagyon nagy kárt szenvedett. Az időtájt már 85 országban hirdetem az Ige-üzenetet. Az én szolgálatomnak úgy tűnt, hogy vége lesz. Ezért véget akartam vetni az életemnek 1979 június 16 -án az Északi-tenger szökőárjaiban. Mindazonáltal egy kérdés égett összeszaggatott szívemben: „Szeretett Uram, most jövök hozzád. Mondd meg nekem, miért érkezett reám ez a sors.“ És a következő pillanatban megtörtént: Egy mennydörgésből, amely függőlegesen a jobb oldalom felől fentről jött le és egyre hangosabb lett, maga Istentől lettek hozzám intézve egy mindent átható rezonancia kíséretében a következő szavak: „Mivel hallgattál az asszonyod hangjára!“ Ez annyira igaz, mint ahogy igaz az is, hogy Isten él.

Amint az utolsó Ige-üzenet körében ismeretes, 1962 április 2 -án, pontos utasításokat kaptam az Úrtól fenséges parancsoló hangon a szolgálatomra kapcsolatosan, többek között más városokba menni, az Ő Igéjét hirdetni, ne alapítsak helybeli gyülekezeteket, ne adjak ki énekeskönyvet stb. Amint az előző körlevelekben szintén beszámoltam, az azt követő évek folyamán is többször beszélt hozzám rendkívüli döntéseknél, hallható hangon az Úr. Ám ez esetben érzékelhető volt Isten haragja minden egyes szóban a kilencből, amit mennydörgésszerűen, szemrehányó hangon hozzám intézett. Mint villámcsapástól sújtva, balra estem, aztán visszatértem a szál-lásomra, letérdeltem, kinyitottam a Bibliát miközben szemeim ráverődtek ugyanazon Szavakra, amelyeket Isten egyenesen Ádámhoz intézett az 1.Móz.3:17 -ben.

Megértettem tehát, hogy Isten szemrehányása hozzám, éppolyan szükséges volt, mint az Ádám esetében is, aki az Éva szavaira hallgatott, miután Éva a kígyó befolyása alá került. Pál apostol az írja ehhez: „... mert Ádám teremtett először; Éva csak azután; és nem Ádámot vezette tévútra a kísértő, hanem az asszony esett bűnbe azáltal, hogy a csábításnak hűtlenül engedett“ (1.Tim.2:11-14).

Amint annak idején a természetes úton alapján véve két különböző mag lett nyilvánvalóvá, úgy van ez ma a szellemi területen a gyülekezetben. Egyesek hálások például az isteni elhívásért és a szolgálat folytatásáért, megint mások letagadják, megcáfolják és kigúnyolják azt. Egyesek együtt örülnek, hogy az ezidőre szóló Ige-üzenet az egész világon hirdetve van, megint mások úgy vélik, hogy a Branham testvér hazamenetelével minden véget ért.

De amilyen bizonyos az, hogy a kezdetben bekövetkezett bűneset, Isten tervének egy része volt, annyira bizonyos az is, hogy most a kegyelem idő végén, minden Isten jóváhagyott akaratában van. A kezdetben bekövetkezett bűneset nélkül az Éva elcsábítása által, nem léphetett volna hatályba a világ megalapozása előtti megváltási terv. Anélkül, ami a mi korunkban Isten beavatkozása által történt nem lenne a mennyasszony gyülekezet tökéletesítése az Ige abszolút tisztaságában és a Szellemtől kieszközölt működésben lehetséges. A helyreállított gyülekezetben, kivétel nélkül minden rendezetten kell alkalmazásra kerülnön, úgy a sokféle szolgálatok és a Szellem ajándékai is. Ahogyan Branham testvér sokszor Évára vonatkozóan hangsúlyozta, az ősbűn (eredeti) tulajdonképpen a hitetlenség. Csak miután Éva figyelmesen meghallgatta és elhitte amit a kígyó mond, aki a maga részéről megkérdőjelezte azt, amit Isten Ádámnak mondott, képtelen volt másként cselekedni, mint a sátán hazugságának hinni. Ez pontosan így megisméltődött a mi korszakunkban is. Először is megkérdőjelezte és kétségbe vonta a sátán Isten szolgájának az elhivatottságát és azt, ami parancsba lett neki adva, hogy azután az ő megtévesztő érveit hitelesíteni tudja. Így következett be a csábítás a kezdetben és így zajlik le egész a végig.

Ha nem következett volna be a bűneset a paradicsomban, akkor nem hallottunk volna Isten megváltási tervéről sem. Minden eleve el lett rendelve még a világ megalapítása előtt. Hasonlóképpen a mi neveink is be lettek írva a világ megalapítása előtt a megöletett Bárány életkönyvébe (Jel.13:8). Mégis az elcsábítás idejétől, világszerte egy gonosz vetőmag lett elvetve, a két vetőmag között egy ellenségeskedés állt elő (1.Móz 3:15), egy gyűlölködés, amely kihát a halálon túl is. Egy megbékéltetésről sem hallani sem látni a megtévesztetteknel. Attól a pillanattól kezdve, amióta át lett a határvonal lépve, úgy tűnik, hogy nincs visszaút. Ámde a legvégső megítélést Istenre kell rábízunk. Kaint azonban, a fals vetőmagot,akit az elcsábítás révén hozott világra Éva, nem fogadta el az ÚR, csak Ábelt és az ő áldozatát. Isten csak az Ő saját vetőmagját fogadja örökbe, az Ő valóban újjászületett fiait és leányait. A jó vetőmag: Isten országának a fiai — a búzamag. „Az Ő (vető)Magja szolgálni fogja Őt ...“ (Zsolt.22:31).

Az aratnivaló megérett és az Úr csakis az Ő búzáját fogja betakarítani az Ő tár-

házába (Mt.3:12). Hálaadással tartozok Istenemnek azért, hogy megmutatta nekem a túlérétt búzaföldet, amelyben nem találtatott gyom. De hiszen a mi Urunk megmondta a Máté 13:39-43 –ban, hogy legelőször a gyom lesz összegyűjtve. Az Ige vetőmagja elvetetett, életre kelt és teljes mértékben érettségre jut mindazokban, akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak. Bizonytalán hamarosan ujjongásba törhetünk egymás között: „*Hadd örvendezzünk és ujjongjunk és dicsőítsük tisztelve Őt! Mert elérkezett a Bárány menyegzője és az Ő menyasszonya elkészítette magát*“ (Jel.19:7).

Avagy végérvényes lehet egy döntéshozatal?

Mindazok, akik továbbra is megmaradnak a megtévesztésben, elmennek amellett, amit Isten jelenleg végez. Ők kitartanak a hamisított szöveg mellett és azt hiszik, hogy a prófétával együtt, a Jézus Krisztus második eljövételét megelőző Ige-üzenet is el lett temetve. Hasonlóképpen letagadják amaz elhívást is, amelyet az ÚR saját maga mondott ki és a próféta maga is igazolt. Az ő szemszögükből, az úgy el lett intézve, sőt némelyek azt állítják, hogy a Bárány máris elhagyta a kegyelem trónját, az ÚR már eljött, miközben igényt támaszt az Őveire és még sok ehhez hasonlót. De Istennek legyen hála, hogy az igazi Ige-üzenet még mindig összhangban hirdetik a Bibliával, és bármi legyen az, amit a próféta mondott, harmonikusan be von sorolva az Ige keretei közé. A Branham testvér egyetlen „abszolútuma” a Szentírás volt és számunkra is csak ez lehet az egyedüli abszolútum.

Branham testvér több mint száz alkalommal is megemlítette és kihangsúlyozta a Jelenések 22:18-19 –et, hogy az Írásból egy Szót sem lehet elvenni vagy hozzáadni és hogy a sátán az Éva esetében csakis egy Szót adott hozzá, amely a halált hozta magával. Pál apostolnak minden törekvése abban állt, hogy a gyülekezetet érintetlen tisztaságban, mint szüzet állítson Krisztus elé: „*Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszágával, úgy a ti gondolataitok is eltántorodnak a nyílt egyszerűségtől, a Krisztus iránti őszinte és tiszta magatartástól és az ördöghöz vonzódnak*“ (2.Kor.11:3). Bárki aki Isten Szavához valamit is hozzátesz vagy abból valamit is elvesz, közvetlenül a kígyó befolyása alatt van, el lett csábítva és abszolút semmi osztályrésze nincs az Élet Fájában. Érdemes elolvasni, amit Branham testvér szent komolysággal erről a témáról mondott. A következőkben csak három idézet a sok közül: 1956 február 1 –én a következőket mondta: „**Bárki legyen az, aki ebből a Könyvből elvesz vagy hozzátesz valamit, annak nevét kitorlí Isten az Élet Könyvéből.**“ 1961 november 12 –én a következőket mondta: „**Ráadásul rámutat arra, hogyha a neve valakinek benne áll, mégis ki lesz törölve.**“ és 1965 április 18 –án a következőket mondta: „**Azt akarjuk, amit Isten a kezdetben mondott. Aki hozzátesz vagy elvesz belőle valamit, annak neve ki lesz törölve az Élet Könyvből.**“ A Máté 4:4 –ben a következő feleletet adta a mi URUNK a kísértőnek: „*Meg van írva: »Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik.«*“

Isten olyan módon vezetett, hogy a nehezen érthető idézeteket is képes voltam az Írás értelmében beilleszteni. Nem létezik semmi, ami gondot okozna, még a Jelenések 10. fejezete sem, ha előzőleg a 8. és a 9. fejezetet olvassuk és azután a 11. fejezetet is. De hiszen aki Mózesnek és Izráel népének leleplezte magát a felhőben és tűzoszlopban miközben negyven éven át kísérte őket, mindig Egy és Ugyanaz (2.Móz.40:34-38). 1963 február 28 –án is ugyanaz az Egy nyilatkoztatta ki magát a Branham testvér szolgálatában a felhőben, amikor a próféta még a földön volt, amikor is hét hatalmas mennydörgés megrázta az egész környéket. Ő maga személyesen ugyanaz, a Ki a Jelenések 10. fejezetében a Szövetség Angyalaként leszáll, miközben lábát a tenger és a szárazföldre veti. Milyen háládatosak lehetünk, hogy a hűséges Isten megnyitotta értelmünket a tökéletes összhangra a Szentírásban írottakkal és a Branham testvér által hirdetett üzenettel!

A tévtanításokat egyáltalán nem lehet bibliailag besorolni. Egy dologban mind egy véleményen vannak azok, akik idegen tanításokat előadnak, tudniillik az Istentől elrendelt szolga befolyását szétrombolni, sőt mi több: őt rágalmozással szavahihetlenné tenni, miközben önmagukat előállítják. **Ez is általános valamennyiüknél: meg vannak győződve arról, hogy a hamisított szövegfogalmazás igaz és hogy a valódi szöveg téves.**

Mindennek ellenére, az ÚR építi az Ő gyülekezetét és a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni rajta. A valóság csakugyan az, hogy az Ige-üzenet keretein belül, csak egy igaz gyülekezet létezhet, ez pedig az Ige-menyasszony. És mindazok, akik valamilyen sajátos kinyilatkoztatásokat vagy a sok más félreértelmezéseket hiszik, a gonosz befolyása alatt vannak az Ige keretein kívül és így nem tartozhatnak a menyasszony gyülekezetéhez. Mégis Istennek mindazon gyermekei akiket világszerte magával ragadott a romboló akció hamis befolyása, most még visszatálhatnak és elhíhetik, hogy a próféta által hirdetett Ige-üzenet, még mindig előfutára Jézus Krisztus második eljövételének, amíg az utolsó eleve kiválasztott is hozzá nem lesz csatolva az Ő gyülekezetéhez.

Branham testvér többször is hangsúlyozta: Sokan tanúvallomást tesznek afelől, amit Isten a múlt időben cselekedett, kutatják azt, ami a jövőben fog végbemenni, és elmennek amellett, amit jelenleg végez. De hiszen az, amit Isten előzetesen végzett, összeköt bennünket azzal, amit jelenleg tesz és előkészít arra, amit a jövőben fog tenni.

A Golgotai győztes tökéletesíteni fogja az Ő megváltási művét az Öveiben. A végkorban be kell teljesülnenek a Pál apostol szavai is, amit már az első missziós útján a hitetlenekhez intézett: **„Tekintsetek ide ti megvetők, ámulva csodálkozzatok és enyészetek el! Mert egy olyan művet viszek véghez napjaitokban, egy olyan tettet, amelyet határozottan el sem hinnétek, ha valaki elbeszélne nektek!”** (Ap. Csel.13:41).

Mire hivatkozott Pál apostol, miközben az összehasonlítást hozta a megvetőkkel? A 4.Móz.16 –ra, ahol a nagyra tartott férfiak vad összevisszaságban Mózes és Áron

ellen lázadtak. Mózes arcra borult, imádkozott és ezt mondta: „Következésképp zavar-
gásokkal az ÚR ellen fogtatok össze, te és egész bekebelezett csoportod; Mert ki az
az Áron, hogy ellene zúgolódtok?“ (11.v).

Mózes meghívta valamennyiüket, ők azonban nem jöttek el és ezt mondták: „...
Avagy homokot akarsz-e szórni ezeknek az embereknek a szemébe?“ (14.b). A történet pedig tovább folytatódott, miközben „istenitelen, gonosz férfiaknak“ nevezte el Mózes a Kóré körül összesereglett csöcseléket és kijelentette az ítéletet fölöttük: „... abból felismeritek és megtudjátok, hogy ezek az emberek az ÚR megvetői voltak“ (30.v) Következésképpen nem a próféta megvetői, sem annak, akinek a próféta szavait közvetítenie kellett, hanem maga az ÚR Isten megvetői lettek. Ez egy nagyon lényeges tanulság. Mózes hivatkozhatott arra, hogy: „A VAGYOK küldött engem hozzátok“ (2.Móz.3:14). Mózes birtokában volt egy küldetésnek, egy az üdv történelemmel kapcsolatos megbízásnak és az ő feladata az volt, hogy Isten Szavát az Áron szájába adja (2.Móz.4:15). A megvetők nem Mózeset és Áront vették semmibe, hanem Istent gúnyolták ki és vetették meg.

Ez az, amit Pál apostol vélt, amikor a megvetőkre hivatkozott összekötéssel azzal a munkával, amelyet Isten a mi napjainkban fog megtenni. Valójában, az Ige a mi időszakunkra lett megírva. Nem a hírnököt és nem az üzenet hordozóját, hanem Istent káromolják, aki egy üdvhatározattal kapcsolatos megbízást adott. Mindazok akik valóban elhiszik a próféta megbízását, azok nem tudnak másként, mint elhinni azt, hogy az Ige-üzenet véghezviszi azt, amiért küldve lett. Aki nem tud elfogadni egy isteni elhivatást és küldetést, az maga Isten megvetője, akinek szájából a megbízás eredt.

Amennyire bizonyos az, hogy az ÚR az Ó Mindenható Szava által mindent életre hívott és az alkotás művét tökéletesen befejezte, annyira bizonyos az is, hogy Ó maga fogja tökéletességre vinni az Ó megváltási művét az Ó Szavának ígérete szerint és a Szent Szellem ereje által az Ó vérén megváltott elsőszülött gyülekezetében. „Mert az Ó Szavát beteljesíti az Úr; azáltal, hogy a történet kétségtelenül és szakadatlanul végrehajtja a földön“ (Róma 9:28).

Az utolsó fázisban, amikor a korai és a késői eső egyidejűleg fog esni, amikor sor kerül a legvégső Szellem működésére és Isten ereje szemmel láthatóan megnyilvánul, az igazi hívők valamennyien egy szív és egy lélek lesznek — az üzenetben, az Igében és Isten akaratában, úgy, ahogyan volt a kezdetben, pünkösdkor.

A kiválasztottakat illetően, akik nem foglaltak állást a vádló mellett, alkalmazható, amit Pál apostol a Róma 8:31-39 –ben írt: „Ki akar vádat emelni az Isten választottai ellen? Hiszen Isten maga az, a Ki megigazítja őket.“ A diadalmas győzők a Bárány vérének oltalma alatt maradnak és az Ige az ő tanúvallomásuk. Ők elhisznek minden egyes Igét, az első fejezet első versétől az utolsó fejezet utolsó verséig, legyen az a Malakiás 3, a Lukács 17, a Máté 24:14, a 24.ik vers és a 45-47 –es versekben, vagy a Máté 25:1-10 vagy a Jelenések 10.fejezetében.

Sajnos a vádló és az egész földkerekségének a megtévesztője és megrontója, csak egész a végen lesz levette a földre. A választottak megtévesztése vagy elcsábítása viszont kizárt dolog. Majd csak az elragadtatáskor és Isten királyi birodalmának a kikiáltásakor teljeseznek be a Jelenések 12: 7-11 –ben írottak: „*Ekkor hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: »Most lett a mi Istenünk az üdvösség, a hatalom és a királyi uralom; az uralmi hatalom pedig az Ő Krisztussáé! Mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Ezek legyőzték őt a Bárány vérével és az ő bizonyágtételük Igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig.*“

Az utolsó szakasz – időtartam

Világosság lett az estidőben. Bármelyik biblián alapozott tanításnál felragyog a természetfeletti világosság és a kinyilatkoztatott Ige fényében járhatunk. „*Isten ugyanis, aki ezt parancsolta: »Sötétségből világosság ragyogjon elő!«, Ő az a Ki felsugározta szívünkben a világosságot, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének a felismerésére a Krisztus arcán*“ (2.Kor.4:6). Ámen.

Az Úr haza vette magához az Ő szolgáját és prófétáját az öreá bizott feladat elvégzése után, a kinyilatkoztatott Ige mégis megmaradt számunkra. Ez az utolsó időre szóló Ige-üzenet, amely elérte a föld végső határait. Az ÚR maga gondoskodott mindenről, és Ő fogja tökéletességre juttatni az ő különválasztott és összegyűjtött gyülekezetét a visszajövetelére és hibátlanul az Ő szent színe előtt feltüntetni (Ef.5:27; Kol.1:22 s.m).

Isten megajándékozott engem azzal a nagy megtiszteltetéssel és kiváltsággal, hogy megadatott a lehetőség és részt vehettem a Branham testvér összejövetelein úgy Németországban mint az Egyesült Államokban is. Szem- és fültanúja lehettem annak az egyedülálló, páratlan szolgálatának. És azt is tudom, hogy számított még bizonyos dolgok beteljesedésével is. Ne aggódjatok: Minden amit Isten meghatározott a menyasszonynak, az meg fog történni. „*Mert valahány ígérete van Istennek, azokra Őbenne van az igen, és azért általa bekövetkezik az Ámen is ...*“ (2.Kor.1:18-22). Az ő szolgálata kétségtelenül minden fáradságot megért az összes kiválasztottnak. Különösen örülök annak, hogy a hűséges Isten megengedte számomra - akinek itt Németországban semmi tudomásom nem lehetett az ő 1965 december 18. balesetéről és az ő december 24. hazaköltözéséről - a Branham testvér hazaköltözésének pillanatát meglátni, amint egy felhőn felvétetett. Bizonytal a mi Urunk ugyancsak egy felhőben lett felvéve (Ap.Csel.1:9), a menyasszony szintén felhőkön lesz elragadtatva az Úr fogadására a levegőégben (1.Thess.4:17), és a két próféta is felhőkön fog felmenni a mennybe (Jel.11:12).

Az egész világon szerzte ismert, hogy Branham testvérrel és az ő szolgálatával tíz éven át a legbensőségesebben össze voltam kötve. Sokan tudják azt is, hogy az

Ige-üzenet hordozójaként milyen arányban részesített Isten engem kegyelemből. Az Ő elhatározottsága volt az is, hogy a próféta hazaköltözése után, isteni elhívás alapján elsőként hordozhattam az üzenetet Európában, Ázsiában és Afrikában, sőt mi több az egész világon.

Csak tájékoztatás céljából: A Branham testvér élettartama alatt még semmit nem halott a világ az ezidőre szóló isteni ige-üzenetről. Az Egyesült Államokon kívül, csak három más ország létezett, amelyekben a testvérek a Branham testvér prédikációit lejátszották: Edmontonban, Kanadában, Henri Márton testvérral az élen, akinek a címét Branham testvér személyesen adta meg nekem, Dél-Afrikában, Sydneyben Jackson testvérral az élen és nálunk Krefeldben, Németországban. Branham testvér saját maga volt, aki 1958 június 11. Dallasban, Texasban ezeket a szavakat intézte hozzám: „Frank testvér te vissza fogsz térni ezzel az Ige-üzenettel Németországba “. Branham testvér volt az, aki 1962 december 3. megismételte azt, amit az Úr parancsban adott nekem április 2., majd hozzátette: „Frank testvér várj az élelmiszer kiosztásával, amíg megkapod a hátralévő részt is.” De hiszen az utolsó időre szóló Ige-üzenet csak akkor lehetett Jézus Krisztus második visszajövetelének az előhírnöke, miután az Úr magához vette az Ő hírnökét, mivelhogy csak azután lett a szellemi eledel összegyűjtve.

Amilyen módon Isten az Ő prófétáját Mózeset magához vette, olyan módon történt Ilyéssel és Branham testvérral is. Mózesnek meg lett engedve, hogy a Nébó hegyéről megtekintse magának az ígélet földjét (5.Móz.32:44-52), mégis a Józsué vezetése alatt történt az Izrael gyülekezetének a bevezetése. Józsuének a frigyláda volt a legfontosabb, mert abban volt eltárolva a prófétának kinyilatkoztatott Ige. Pontosan így van ez ma velünk: a kinyilatkoztatott Ige-üzenet hordozói vagyunk, belépünk az ígélet földjére; az Ígélet valamennyi gyermekei elhiszik azt, amit az Ígélet Szava mond és elpecsételtetnek az Ígélet Szellemével (Eféz.1:13). Az igazságos Isten soha, de sohasem fog elpecsételni egy olyan valakit Szent Szellemmel, aki elhajolt és a tévedésben van.

Mindenekelőtt a hetvenes évek végéig minden városban vagy helységben csak egy gyülekezet létezett az utolsó Ige-üzenet képviselőivel. Ma úgy van, hogy sok városban több gyülekezet is létezik egymás mellett, akik valamennyien Branham testvérré hivatkoznak. El tudja-e képzelni valaki magának, hogy az ún. „hívők“, akik a földön elutasítják az egymással való közösséget, akik nem tudnak sem egy istentiszteleten együtt lenni, sem egy úrvacsorát nem akarnak egymással megünnepelni, hogy akkor a Bárány menyegzőjén együtt lesznek? Minden bizonytalansággal nem!

De most emez előterjesztés után, megadatott mindenki számára a lehetőség itt és az egész világon, hogy korrigáljon az ő döntésén. Most nyilvánvalóvá válik úgy mint a Mózes napjaiban, ha mi a különválasztottak és az összegyűjtöttek gyülekezetéhez tartozunk vagy Dáthánnal és Kóréval, illetve mint a Pál apostol napjaiban Hümenaiossal és Filetussal tartunk (2.Tim.2:15-18). Most nyilvánvalóvá válik, ha egy gyülekezet vezetője visszautasítja az ezidőre illetékes Isten emberét, mint ahogyan Diotrefész is visszautasította János apostolt a maga idejében. Csak képzelje el

magának valaki, amint egy gyülekezet vezetője visszautasítja János apostolt (3.Ján.9-10)! Mennyi „Diotrefészek“ léteznek ma, akik pásztoroknak deklarálták magukat, holott Istentől nem lettek elrendelve e szolgálatra? Vajon nem az marad-e mindörökké érvényben, amit a mi URUNK azokra mondott, akiket Ő maga hívott el és állított a szolgálatba? **„Bizony, bizony mondom néktek: aki akkor befogadja azt, amikor ÉN elküldöm őt, az Engem fogad be; aki pedig Engem befogad, azt fogadja be, aki Engem elküldött”** (Mt.13:20). *Ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR.*

Én tudom, hogy az én Megváltóm él, és annak is tudatában vagyok, hogy az általam írt Körlevelek, nem magánügyek, hanem Isten megbízásából a gyülekezethez lesznek intézve. Az ÚR maga fog gondoskodni arról, hogy a menyasszony-gyülekezetben egy kettős helyreállításra kerüljön sor, úgy mint a Jób esetében is bekövetkezett, akinél a sátán mindent szétrombolt (Jób 42; Jak.5). Az idő nagyon közel. Szolgálatomban, emberi gyöngeségeim és megpróbáltatásaim ellenére, mindent az ÚR parancsához mérten végeztem és eleget tettem annak is, ami a 2.Tim.4:2 –ben áll írva: **„Hirdesd az Igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő ...”** Ez a vers a Bibliából, rendkívüli jelentőséggel bír számomra, mivel maga az ÚR adta parancsba nekem, hogy olvassam el és azt is, hogy csak azt prédikáljam, ami az Igében írva áll. 1933 –ban Branham testvérhez is ugyanez a Bibliavers lett intézve és így került elhelyezésre a Jeffersonville-i gyülekezet alapkövébe.

Nekem is az a tanúvallomásom, mint Pál apostolnak: *„Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem a Krisztus Jézust mint az URAT, önmagunkat pedig mint szolgáitokat a Jézusért”* (2.Kor.4:5).

Jézus Krisztus visszajövele egész közel van, a végidővel kapcsolatos események félreérthetetlenül ráutalnak. Így beteljesedik a Máté 24:14 is: *„És ez Isten országáról szóló Evangélium hirdettetik az egész föld kerekiségén, tanúvallomásul minden népeknek, és akkor jön el a vég.”*

A végidő generációjában élünk most, a Jézus Krisztus visszajövele előtti idő utolsó szakaszában. Minden, amit a bibliai próféciaik előre megmondtak, legyenek azok háborúk, földrengések, éhínségek, drága idők, természeti katasztrófák stb. szemink előtt megvalósulnak. Az ÚR tudatta velünk: *„Amikor pedig ezek elkezdődnek megtörténni, akkor egyenesedjétek fel (bátorítsátok magatokat) és emeljétek fel a ti fejéteket; mert közeledik a megváltásotok.”* (Lk.21:28).

Egy fél évszázadon át szerte a világon

Háládatos emlékezet tölt el, ha röviden visszatekintek az 1964 október első miszsiói utazásomra Indiába.

Azóta ismételten prédikáltam eme óriási ország huszonhárom városában és most októberben, ha Isten is úgy akarja, a huszonötödik utazásomat tervezem oda.

Az elmúlt 50 esztendőben több mint 140 országban volt alkalmam ezen országok 600 városában az Isten Igéjét hirdetni, köztük: Moszkva és Peking, Kairó és Damaszkusz, hogy csak néhányat említsek. Rádiós és televíziós műsorok által, amelyek továbbra is több országban sugározva vannak, mind a mai napig emberek millióihoz eljut az Isten Ige-üzenete.

Az afrikai kontinensen, az aratás különösen nagy. Ott sok városban több ezren is összegyűlnek a rendszeres összejövetelekre.

Amint mindenki számára ismert, 1974 áprilisán felavathattuk a saját istentiszteleti helyiségünket. Ezután következett az 1976 július 18., amikor az ÚR hatalmas hangon szólt hozzám: „Én szolgám, menj át a szomszédos ingatlanra, szenteld azt nekem és építs rá ...“ Utat törtem magamnak a cserjés, bokros területen, letérdeltem és az ÚRnak szenteltem azt. A következő években elkészültek azon a misszió épületek, amelyekben az elszállásoláson kívül - a kívülről jött látogatóknak - helye van még az irodáknak, a nyomdának és a szállítási részlegnek is.

Én nagyon is hálás vagyok Istennek a misszió-központért. A rendkívüli - minden hónap első hétvégei összejövetelekre - eljönnek emberek szerte Európából és a tengerentúlról is, hogy meghallgassák az Igét, ezenfelül az egész világon több ezren követik élőben az interneten keresztül. Függetlenül attól, hogy a prédikációk Krefeldben, Zürichben, Londonban vagy Párizsban vannak tartva: világszerte mindenki hallhatja és láthatja, amit az ÚR jelenvalón végez. Az Ámos 8:11 betű szerint is beteljesedett: Isten egy éhséget küldött, az Ő Szavának meghallgatására, és az ÚR asztala gazdagon meg van terítve.

Szintúgy hálás vagyok valamennyi testvéreimért, akik fordítanak, és valamennyi szolgáló testvéreimért is minden országból, akik részt vesznek a tiszta szellemi táplálék kiosztásában. Így beteljesedett Máté 24:45-47 is és a menyasszony az egész föld kerekességéről egyforma arányban részesedik az igehirdetésben. A fent említett Igeszakaszt is hallhatóan hozzám intézte az ÚR 1976 szeptember 19-én. Ez ugyanúgy igaz, mint ahogy Isten él.

Branham testvér beszámol egy látomásról az 1964 július 5. tartott „A mester remekműve“ című prédikációban, amelyben látta, hogy a menyasszony kilépett az Ige ritmusa szerinti lépésütemből, de azután azt is látta, amint ismét vissza lett vezetve és az ő lépésüteme összhangba került az Ige minden egyes Szavával. Jelenleg, ebben a szakaszban fennáll Isten Szavának valódi és egyértelmű hirdetése és mindazok akik részét képezik a menyasszony gyülekezetnek, elhiszik és engedelmeskednek neki. Az

utolsó felhívás harsogóan szól: „*Íme jön a Vőlegény! Menjetek ki, hogy találkozzatok Vele!*“ Ámen.

Már most 49 éve eltelt, hogy Branham testvér az Úrnál van. Izrael népével kapcsolatosan úgy rendelte el Isten, hogy az ötvenedik évben, a jubileumi örömműnpen és a kürtölésnek az *esztendejében*, mindenki visszakapta a volt, tulajdon birtokát (3.Móz.25). Isten, az elmúlt 49 év folyamán is, nagyságos dolgokat hajtott végre számtalan hívők életében. Mégis mindenki többre vár, mindenki szeretné megtapasztalni a tökéletes visszaszolgáltatást, a Szent Szellem befejező munkáját és a tökéletességre jutást. Isten hűséges. Sőt a mi időnkben is hatalmában áll az ötvenedik évet az üdvtörténelemben a legjelentősebbé tenni. Az elvárásaink nagyok, az események idejét és óráját azonban csak Ő egyedül határozza meg. Az Övé legyen a dicsőség. Ő nem késik el soha. Ámen.

A napjaink aktuális eseményeivel nem fogunk részletesen foglalkozni. A napi hírek amúgy is több mint terjedelmesen felvilágosítanak a világ sok krízisközpontjáról. Tekintetünket főként a Közel-Keletre irányítjuk és Jeruzsálemre, ama városra, amit maga Isten választott ki. Jeruzsálem már több mint 3300 éve fővárosa a zsidó népnek és a Bibliában több mint 700 -szor van megemlítve, ellenben a korábban egyetlen egyszer sem. Isten maga személyesen adta ígéretbe, hogy az Ő népét visszaviszi az ő atyáik földjére (Jer.23:7-8; Ezék.36:24-28; Mikeás 2:12-13; Sof.3:19-20; Zak.2:16-17) mi pedig szemtanúi lehetünk annak, hogy beváltotta. Eljön az az idő is, amikor beteljesedik Zak.14:16-21, amikor is az összes népek, akik még megmaradnak az utolsó nagy viadal után, felmennek Jeruzsálembe és megünnepelik a sátoros ünnepet.

Bárcsak mindenki felismerné azt, hogy az álláspontja Izrael mellett vagy ellen, mérvadóan meghatározza az áldást vagy az átkot, úgy, amint az Úr Isten Ábrahámnak ígéretbe adta: „*Én meg akarom áldani azokat akik téged áldanak, és azt aki téged elátkoz, azt meg akarom Én is átkozni; és Tebenned nyerjen áldást a föld minden népe*“ (1.Móz.12:3)!

Hadd ragaszkodjunk kitartóan a valódi Ige-üzenethez, mert csak aki végig kitart, fog megkoronázva lenni. A Róma 11. fejezete szerint Isten először a nemzetekből összetevődő gyülekezettel viszi tökéletességre az Ő munkáját és azután pedig Izrael népével. Az Övé legyen a megtiszteltetés örökkön örökké. Ámen.

„*A Szellem és a menyasszony mondják: »Jövel!«, és aki hallja, az mondja: »Jövel!«, és aki szomjúhozik, az jöjjön! Aki sóvárogja vagy vágyódik utána, az vegye az életnek vizét ingyen!*“

Isten megbízásából munkálkodva

Frank tv.

Elérhetőség:
Telefon: 02151/545151
Fax: 02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy
E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.

Angolában nagy gyülekezetek jöttek létre, akik valamennyien szoros kapcsolatban állnak velünk. A képen látható hívők egy Londonból közvetített Istentiszteletet hallgatnak meg.

Augusztusban meglátogatta Frank testvér Etiópiát és Ruandát. A képen a Kigali gyülekezet látható, Ruandából.

Az első hétfvégén 2014 októberében, összegyűltek Krefeldben mintegy 1200 hívők, összesen 15 különböző országokból. Amint a képeken láthatjátok, úgy a nagyterem mint az erkély is tele volt vendégekkel. Még a földszinti ebédlő is zsúfoltan tele volt, amint a következő kép azokat a testvéreket mutatja, akik az Istentiszteletet lenvásznonra vetítve együtt követték. A prédikációk német nyelven vannak tartva és egyidejűleg tizenkét további nyelvre lefordítva. Az interneten keresztül, világszerte meg lehet élőben tekinteni, hallgatni és látni az összejöveteleket. Köszönjük Istennek a fordítókat.

Igy nézett ki az asztal a Branham testvér lefordított prédikációival és felkínált irodalommal már tíz évvel ezelőtt. Elsődleges fontosságúnak tartottam az összes prédikációkat lefordítani, amelyek a pecsétek megnyitása után lettek tartva. Ma sokkal bővebb a választék.

Nyomon követem mindkét dolgot, amit az ÚR nékem parancsban adott: az Igét hirdetni és az ezidőre szóló szellemi táplálékot kiosztani, amíg eljön az ÚR.

